

[Kalmæs]

fejltagelse: man havde sammenblandet inden for samme autoritet ansvaret for produktionen og ansvaret for sikkerheden, og det skyndte man sig at skille ad. Her hos os er man faktisk ved at lave en katastrofal fejl.

Lone Dybkjær (RV):

Hr. Thomas Have startede med at sige, at hensigten med lovforslaget var at gøre det overskueligt. Den eneste overskuelighed, jeg synes man har opnået med dette lovforslag, er at gøre det overskuelige uoverskueligt.

Der er allerede kommet megen debat omkring forslaget, og de første bilag er allerede ankommet. For at der ikke skal være tvivl om det, vil jeg godt sige, at jeg har også læst bilaget fra Rederiforeningen. Jeg vil også godt sige, at det skal nok vise sig, at der kommer flere henvendelser om dette forslag, end der vil komme om undergrundsloven, og det til trods for, at undergrundsloven jo nok er betydelig mere omfattende, når det kommer til stykket.

Det, jeg egentlig mest kommer til at tænke på, når jeg ser på dette lovforslag, er, da vi gennemførte arbejdsmiljøloven, men den havde jo unægtelig en lidt anden baggrund, end dette forslag har, idet der var tale om, at man ophævede nogle allerede eksisterende og i denne sammenhæng forældede lovforslag, og desuden var der et omfattende LO-Dansk Arbejdsgiverforening-samarbejde, inden lovforslaget blev lagt på bordet. Det er klart, at det gjorde, at en del svagheder i forbindelse med arbejdsmiljølovgivningen var taget ud, men det viste egentlig også nogle af de vanskeligheder, der trods alt senere vil vise sig at være, når man gennemfører en rammelovgivning: at selv om man arbejdede meget med det lovforslag, hvad vi virkelig gjorde dengang – jeg tror, det var i 1975 – så var der en række punkter, som egentlig ikke var særlig grundigt afklaret, og man havde efterpå meget stor tvivl om, hvorvidt der virkelig havde været enighed om dem.

Jeg skal ikke fortælle mig i den lovgivning nu, men blot sige, at der altså var samme bemyndigelseslovgivning, som det også her er tilfældet. Der er jo i virkeligheden en ret eksorbitant magt til energiministeren.

Vi er, ligesom andre partier også har sagt det, naturligvis enige i den meget overordnede målsætning. Den kan man jo næsten ikke

tillade sig ikke at være enig i, og vi tror også, det er nødvendigt med et samlet regelsæt i den forstand, at det er nyttigt at samle reglerne. Men spørgsmålet er altså, om det er en omfattende ny lovgivning, der er nødvendig.

Jeg synes egentlig ikke, når man behandler dette lovforslag, at man får meget hjælp til sin afklaring. Der står i virkeligheden selvfølgelig en hel del om, hvor der er eksisterende lovgivning, men der står egentlig ikke så frygtelig meget om, hvor den eksisterende lovgivning ikke er tilstrækkelig, og hvor den eksisterende lovgivning svigter i de konkrete situationer. Det er heller ikke anført sådan, at det er nemt at overse, hvor man har besluttet ny lovgivning. Når man så endelig nogle steder er gået ind på at kigge på den eksisterende lovgivning og så tager nogle ting fra den, ja, så angiver man ikke synderlig præcist, hvad det er for modifikationer, man egentlig tænker sig.

Jeg vil godt tage et enkelt eksempel ud, nemlig bemærkningerne til § 5, stk. 2, hvor man siger, at man ved fastsættelsen af regler efter stk. 1 – det drejer sig om de sikkerhedsmæssige foranstaltninger – i det mindste vil søge tilvejebragt et sikkerheds- og sundhedsmæssigt niveau, der svarer til det, der gælder efter arbejdsmiljølovgivningen.

Det er jo ikke særlig præcist. Hvad mener man egentlig med det? Har man tænkt sig, at man ad denne vej skal forbedre det, som arbejdsministeren foretager sig, eller har man – og det er formentlig det, man har – tænkt sig, at man på en eller anden måde vil tage hensyn til de helt særegne forhold, der eksisterer? Så synes jeg, man skulle sige det, og så skulle man prøve at præcisere i hvert fald i bemærkningerne, hvad det egentlig er, man har tænkt sig at gøre ved dette, i stedet for sådan noget, der er så upræcist, som det her er tilfældet.

Jeg føler mig altså ikke overbevist om, at denne nye lovgivning er særlig hensigtsmæssig som helhed, og jeg tror, man i nogle af de sammenhænge, hvor man indfører helt nye ting, risikerer at skabe flere problemer, end man løser.

Som eksempel på det vil jeg godt nævne forholdet mellem aktionskomiteen og energiministerens beføjelser og dem, der i øvrigt er ansvarlige for, hvad der foregår derude. Man skal passe på, at ansvaret ikke fordeles på så mange personer, at ingen overhovedet har